

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

656 **BESLUIT** van 6 december 1968 tot schorsing van het besluit van de raad van Wierden van 29 oktober 1968, no. 13325, betreffende het verlenen van bouwvergunning.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening van 29 november 1968, no. 1128943, afdeling Juridische Zaken, betreffende het besluit van de raad van Wierden van 29 oktober 1968, no. 13325, waarbij in beroep aan J. Slaghekke te Enter vergunning is verleend voor het verbouwen van een zich op het perceel, kadastraal bekend gemeente Wierden, sectie E, no. 3288, bevindende schuur tot woonhuis;

Overwegende, dat het wenselijk is om hangende het onderzoek van de vraag, of bedoeld besluit in strijd is met de wet, de werking daarvan op te schorten;

Gelet op de gemeentewet;

Hebben goedgevonden en verstaan:

voornoemd besluit van de raad van Wierden te schorsen tot 1 december 1969.

Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, 6 december 1968.

JULIANA.

*De Minister van Volkshuisvesting
en Ruimtelijke Ordening,*

W. F. SCHUT.

Uitgegeven de zeventiende december 1968.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

657 **WET** van 27 november 1968, houdende regelen inzake een minimumloon en een minimumvakantiebijslag (*Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag*).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is bij de wet regelen te stellen inzake een minimumloon en een minimumvakantiebijslag;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

b. publiekrechtelijke regeling:

1°. een bindend vastgestelde regeling als bedoeld in artikel 12 van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 (*Stb.* 1963, 271);

2°. een verordening als bedoeld in artikel 16, derde lid, of 86, derde lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22);

3°. een verordening als bedoeld in artikel 93, tweede lid, onder j, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie.

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden onder collectieve arbeidsovereenkomst mede verstaan bepalingen van een collectieve arbeidsovereenkomst, welke krachtens artikel 2 van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten (*Stb.* 1937, 801) algemeen verbindend zijn verklaard.

Artikel 2. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder dienstbetrekking verstaan de dienstbetrekking krachtens arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

2. Onder dienstbetrekking wordt mede verstaan de arbeidsverhouding van degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld bemiddeling verleent bij het tot stand komen van overeenkomsten van die ander - of een opdrachtgever van deze - met derden, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan.

3. Onder dienstbetrekking wordt niet verstaan de arbeidsverhouding:

a. van degene, die door of vanwege het Rijk of het bevoegde gezag van een provincie, gemeente, waterschap, veenschap en veenpolder op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht in dienst is genomen;

b. waarin als regel gedurende niet meer dan een derde van de normale arbeidsduur als bedoeld in artikel 12 arbeid wordt verricht.

Artikel 3. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke de arbeidsverhouding van degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht, die niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is, en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld, eveneens onder dienstbetrekking wordt verstaan.

2. Indien hiertoe naar Ons oordeel in verband met de bijzondere aard van de arbeidsverhouding dan wel in verband met bijzondere omstandigheden aanleiding bestaat, kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald, dat de arbeidsverhouding van tot een daarbij aangewezen categorie behorende personen niet onder dienstbetrekking wordt verstaan.

3. Alvorens Ons een voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de voorafgaande leden wordt gedaan, stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid, hem ter zake van advies te dienen.

Artikel 4. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder werknemer verstaan de natuurlijke persoon, die in dienstbetrekking staat.

2. Wie zijn dienstbetrekking niet binnen het Rijk vervult, wordt slechts als werknemer beschouwd, indien hij binnen het Rijk woont en zijn werkgever eveneens binnen het Rijk woont of gevestigd is. Voor zover een werkgever binnen het Rijk een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een binnen het Rijk wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft, wordt hij voor de toepassing van de vorige volzin gelijkgesteld met een binnen het Rijk gevestigde werkgever.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat personen, die niet binnen het Rijk wonen, ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten het Rijk vervullen.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in het eerste en het tweede lid worden afgeweken ten aanzien van personen, die slechts tijdelijk binnen het Rijk wonen of tijdelijk binnen het Rijk werkzaam zijn.

5. Voor de toepassing van de vorige leden worden schepen en luchtvaartuigen, welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, ten opzichte van de werkgever en de bemanning beschouwd als deel van het Rijk.

Artikel 5. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt onder werkgever verstaan de persoon, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat.

2. In het geval, bedoeld in artikel 2, tweede lid, wordt onder werkgever verstaan de persoon, met wie de overeenkomst tot het verlenen van bemiddeling is gesloten.

3. Ingeval toepassing wordt gegeven aan artikel 3, eerste lid, wordt tevens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaald wie in de daarbij betrokken gevallen onder werkgever wordt verstaan.

Artikel 6. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden onder loon verstaan de geldelijke inkomsten uit hoofde van de dienstbetrekking, met uitzondering van:

- a. verdiensten uit overwerk;
- b. vakantiebijslagen;
- c. winstuitkeringen;
- d. uitkeringen bij bijzondere gelegenheden;
- e. uitkeringen ingevolge aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde één of meer uitkeringen te ontvangen;
- f. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten, die de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking heeft te maken;
- g. bijzondere vergoedingen voor kostwinners en gezinshoofden.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere uitzonderingen dan de in het eerste lid genoemde worden gesteld.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat tot een daarbij aangewezen categorie behorende niet geldelijke inkomsten uit hoofde van de dienstbetrekking mede onder loon worden verstaan. Onze Minister stelt de geldswaarde van die inkomsten voor de toepassing van deze wet vast.

4. Onze Minister kan regelen stellen naar welke wordt beoordeeld welke inkomsten moeten worden aangemerkt als uitkeringen of vergoedingen als bedoeld in het eerste lid, onder c-g.

5. Alvorens Ons een voordracht tot een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het tweede of derde lid wordt gedaan, stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid, hem ter zake van advies te dienen.

HOOFDSTUK II

Minimumloon

Artikel 7. 1. Uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, heeft de werknemer, die de leeftijd van 24 jaar doch niet die van 65 jaar heeft bereikt, voor de arbeid door hem in die dienstbetrekking verricht, jegens de werkgever aanspraak op een loon ten minste tot het bedrag, bij of krachtens de volgende artikelen onder de benaming minimumloon vastgesteld.

2. Beloningen, die de werknemer voor arbeid, door hem in de dienstbetrekking verricht, van derden ontvangt, worden, voor zover zij deel uitmaken van de arbeidsvoorwaarden, voor de toepassing van het eerste lid geacht van de werkgever te zijn ontvangen.

3. Loon waarop de werknemer ingevolge enige wettelijke bepaling uit de overeenkomst, waarop de dienstbetrekking berust, recht heeft over een periode, waarin hij geen arbeid verricht, wordt voor de toepassing van het eerste lid aangemerkt als loon voor de arbeid door hem in die dienstbetrekking verricht. Bedragen, waarmede het loon ingevolge die bepaling wordt verminderd, worden voor de toepassing van het eerste lid geacht van de werkgever te zijn ontvangen.

Artikel 8. 1. Het minimumloon bedraagt over elke uitbetalingstermijn van:

- a. een maand of een veelvoud van een maand: f 585,-, onderscheidenlijk een gelijk veelvoud hiervan;
- b. een week of een veelvoud van een week: f 135,-, onderscheidenlijk een gelijk veelvoud hiervan;
- c. een andere tijdsduur: f 27,-, vermenigvuldigd met het aantal van de in die termijn begrepen werkdagen. Onder werkdag wordt verstaan een dag, waarop de werknemer arbeid heeft verricht of waarover hij recht op loon heeft als bedoeld in artikel 7, derde lid.

2. Waar in deze wet wordt verwezen naar de in het vorige lid genoemde bedragen, worden als zodanig, indien toepassing is gegeven aan artikel 14, de daarbij laatstelijk in hun plaats gestelde bedragen aangemerkt.

Artikel 9. De uitbetaling van het loon aan werknemers, wier dienstbetrekking niet op een arbeidsovereenkomst berust, geschiedt, voor wat het bedrag van het minimumloon betreft, telkens na een kwartaal, tenzij partijen een kortere uitbetalingstermijn zijn overeengekomen.

Artikel 10. 1. Onze Minister kan op verzoek van een werkgever of van een rechtspersoonlijkheid bezittende organisatie van werkgevers of werknemers het minimumloon van tot een door hem aangewezen categorie behorende werknemers in een onderneming dan wel een tak van bedrijf of beroep voor een door hem te bepalen termijn op lagere dan de in artikel 8, eerste lid, genoemde bedragen vaststellen, indien naar zijn oordeel het voortbestaan van of de omvang der bedrijvigheid in die onderneming dan wel die tak van bedrijf of beroep ernstig wordt bedreigd. Aan deze vaststelling kunnen voorwaarden worden verbonden. Op een verzoek wordt niet beslist, zolang niet is gebleken, dat de verzoeker met de naar het oordeel van Onze Minister representatieve organisaties van werknemers onderscheidenlijk werkgevers ter zake overleg heeft gepleegd.

2. Onze Minister kan een besluit van de in het eerste lid bedoelde strekking ten aanzien van tot door hem aangewezen categorieën behorende werknemers, die uitsluitend of in hoofdzaak huishoudelijke of persoonlijke diensten verrichten in de huishouding van natuurlijke personen, ook ambtshalve nemen.

3. Alvorens een besluit krachtens het eerste of het tweede lid te nemen stelt Onze Minister de Stichting van de Arbeid in de gelegenheid, hem ter zake van advies te dienen.

4. Een besluit tot toepassing van het eerste of het tweede lid ten aanzien van werknemers in een tak van bedrijf of beroep wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 11. Indien bij publiekrechtelijke regeling of collectieve arbeidsovereenkomst een periode van afrekening, welke meerdere uitbetalingstermijnen omvat, is vastgesteld, wordt zodanige periode van afrekening voor de toepassing van artikel 8 als uitbetalingstermijn beschouwd. Een periode van afrekening kan ten hoogste twaalf maanden omvatten.

Artikel 12. 1. Indien werkgever en werknemer een arbeidsduur zijn overeengekomen, welke korter is dan de normale arbeidsduur, wordt het bedrag, dat krachtens de artikelen 8-11 voor de werknemer als minimumloon geldt, naar evenredigheid verminderd.

2. Onder normale arbeidsduur wordt verstaan de arbeidsduur die in overeenkomstige arbeidsverhoudingen in de regel geacht wordt een volledige dienstbetrekking te vormen.

3. Onze Minister kan ambtshalve dan wel op gezamenlijk verzoek van een rechtspersoonlijkheid bezittende organisatie van werkgevers en een zodanige organisatie van werknemers voor tot een in zijn besluit aangewezen categorie behorende werknemers een andere arbeidsduur als normale arbeidsduur vaststellen.

Artikel 13. Indien ten aanzien van een werknemer die door ziekte of gebreken niet ten volle geschikt is voor de door hem te verrichten arbeid toekenning van het bedrag, dat krachtens de artikelen 8-12 voor hem als minimumloon geldt, in verband met zijn arbeidsprestatie redelijkerwijs niet kan worden gevergd, stelt Onze Minister op verzoek van de betrokken werkgever of werknemer dan wel ambtshalve een lager bedrag als minimumloon vast.

Artikel 14. 1. Indien uit indexcijfers, bepaald volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, blijkt, dat het gemiddelde van het algemene loonniveau en het algemene prijsniveau der gezinsconsumptie in de maand mei van het lopende jaar vergeleken met het gemiddelde van die niveaus in de maand mei van het voorafgaande jaar is gestegen of gedaald, stelt Onze Minister bedragen vast, welke met ingang van 1 juli van het lopende jaar in de plaats treden van de in artikel 8, eerste lid, genoemde bedragen. De vaststelling geschiedt in dier voege, dat:

a. het in dat lid, onder *a*, genoemde bedrag in evenredigheid met vorenbedoelde stijging of daling wordt verhoogd, onderscheidenlijk verlaagd, en vervolgens wordt afgerond op het dichtst bijzijnde veelvoud van f 1,30; indien het restbedrag f 0,65 bedraagt geschiedt de afronding naar boven;

b. de in dat lid, onder *b* en *c*, genoemde bedragen worden verhoogd, onderscheidenlijk verlaagd tot een bedrag, gelijk aan het bedrag, op grond van het onder *a* bepaalde vastgesteld, vermenigvuldigd met $\frac{3}{13}$, onderscheidenlijk met $\frac{3}{65}$.

2. Een afronding, verricht krachtens het eerste lid, onder *a*, wordt bij de eerstvolgende toepassing van dat lid buiten beschouwing gelaten.

3. Buiten het geval, bedoeld in het eerste lid, kunnen, indien hiertoe naar Ons oordeel bijzondere aanleiding bestaat, bij algemene maatregel van bestuur hogere dan de in artikel 8, eerste lid, genoemde bedragen worden vastgesteld, welke daarvoor in de plaats treden; een zodanige vaststelling wordt voor de eerstvolgende toepassing van het eerste lid geacht niet te hebben plaatsgehad.

4. Onze Minister vraagt in januari 1971 en vervolgens telkens na verloop van een termijn van drie jaren aan de Sociaal-Economische Raad advies over de wenselijkheid van een bijzondere verhoging van het minimumloon in verband met de algemene welvaartssituatie. Nadat bedoeld advies aan Onze Minister is uitgebracht kunnen, indien hiertoe naar Ons oordeel aanleiding bestaat, bij algemene maatregel van bestuur be-

dragen worden vastgesteld, welke in de plaats treden van de bedragen, genoemd in artikel 8, eerste lid.

5. Een besluit van Onze Minister krachtens het eerste lid wordt in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

HOOFDSTUK III

Minimumvakantiebijslag

Artikel 15. 1. Uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, heeft de werknemer jegens de werkgever aanspraak op een vakantiebijslag ten minste tot een bedrag van 6 % van zijn ten laste van de werkgever komende loon, met dien verstande, dat het gedeelte van dat loon, waarmee dit het drievoud van het minimumloon overschrijdt, buiten beschouwing blijft.

2. Het ten laste van de werkgever komende loon wordt voor de toepassing van het eerste lid geacht het drievoud van het minimumloon te overschrijden, indien het gemiddelde van dat loon over de uitbetalingstermijnen, liggende in het tijdvak waarover aanspraak op vakantiebijslag bestaat, meer bedraagt dan het drievoud van het in artikel 8 genoemde bedrag van het minimumloon.

3. Beloningen die de werknemer voor arbeid, door hem in de dienstbetrekking verricht, van derden ontvangt, worden, voor zover zij deel uitmaken van de arbeidsvoorwaarden, voor de toepassing van de voorgaande leden geacht ten laste van de werkgever komend loon te zijn.

Artikel 16. 1. Bij publiekrechtelijke regeling of collectieve arbeidsovereenkomst kan de vakantiebijslag op een afwijkend bedrag worden vastgesteld, met dien verstande, dat de vakantiebijslag ten minste 6 % bedraagt van het bedrag, dat voor de werknemer als minimumloon geldt.

2. Voorts kan bij schriftelijke overeenkomst de vakantiebijslag afwijkend worden vastgesteld, ingeval het door werkgever en werknemer overeengekomen loon het drievoud van het minimumloon overschrijdt. Artikel 15, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17. 1. De vakantiebijslag, waarop de werknemer over het loon, dat tot en met 31 mei van het lopende jaar opeisbaar is geworden, aanspraak heeft verworven, wordt behoudens het bepaalde in de volgende leden in de maand juni uitbetaald.

2. Ingeval de werknemer in het tijdvak tussen 30 september van enig jaar en 1 juli van het daaropvolgende jaar een aaneengesloten vakantie geniet van ten minste 5 werkdagen, wordt hem voor de aanvang daarvan een zodanig bedrag aan vakantiebijslag uitbetaald, als waarop hij op dat tijdstip aanspraak heeft verworven, tenzij de aanvang van deze vakantie valt in de maand juni en de uitbetaling, bedoeld in het eerste lid, reeds heeft plaatsgevonden.

3. Bij het einde van de dienstbetrekking wordt aan de werknemer het bedrag aan vakantiebijslag uitbetaald, waarop hij op dat tijdstip aanspraak heeft verworven.

4. Bij publiekrechtelijke regeling of collectieve arbeidsovereenkomst dan wel, bij gebreke daarvan, bij schriftelijke overeenkomst tussen werkgever en werknemer kan ter zake van het tijdstip van uitbetaling van het eerste en het tweede lid worden afgeweken, met dien verstande, dat de bijslag jaarlijks ten hoogste in twee gedeelten wordt uitbetaald, en de uitbetaling van het tweede gedeelte uiterlijk in de maand juni plaatsvindt.

Artikel 18. 1. Indien hierin bij publiekrechtelijke regeling of collectieve arbeidsovereenkomst is voorzien, kan de werkgever aan zijn verplichtingen tegenover de werknemer betreffende de vakantiebijslag voldoen door aan de werknemer vakantiebonnen over te dragen ten laste van een fonds, mits het bedrag, waarop de werknemer door deze overdracht op dat fonds aanspraak verwerft, niet lager ligt dan het bedrag, waarop de werknemer krachtens de artikelen 15 en 16 aanspraak heeft.

2. Een fonds als bedoeld in het eerste lid dient te zijn ingericht overeenkomstig de voorwaarden, gesteld krachtens artikel 1637s, tweede lid, 1°, onder c, van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 19. Bedingen, die strijdig zijn met het bij of krachtens deze wet bepaalde, zijn nietig.

Artikel 20. Ieder vorderingsrecht tot betaling van vakantiebijslag als bedoeld in Hoofdstuk III verjaart na verloop van twee jaren na het tijdstip, waarop de uitbetaling had moeten geschieden. Artikel 2013 van het Burgerlijk Wetboek is op deze verjaring van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21. De werknemer kan aan deze wet geen aanspraken ontlenen over een periode, welke voorafgaat aan het tijdstip waarop zij in werking treedt.

Artikel 22. Onze Minister kan bevoegdheden, hem bij de artikelen 10, 12 en 13 van deze wet verleend, aan een ander overdragen; hij kan regelen stellen ten aanzien van de uitoefening van de overgedragen bevoegdheid.

Artikel 23. Een wijziging als bedoeld in artikel 14, eerste lid, kan voor de eerste maal met ingang van 1 juli 1969 plaatsvinden.

Artikel 24. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag.

Artikel 25. Deze wet treedt in werking met ingang van de tiende kalenderweek na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 27 november 1968.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

B. ROOLVINK.

Uitgegeven de zeventiende december 1968.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 67/68, 9574; Hand. II 67/68, bladz. 2817—2847, 2854—2874;

Bijl. Hand. II 68/69, 9574; Hand. II 68/69 bladz. 118—149, 168—175;

Bijl. Hand. I 68/69, 9574; Hand. I 68/69, bladz. 56—75.